

KINGS THINGS

MAART 2013



*Interview met
King (vertaald)*

VERHAAL: ZWART

EN VERDER:

PRIJSVRAAG

LAATSTE NIEUWS

NIEUWE UITGAVEN

RECENSIES

FANCLUB NIEUWS

***EN NOG VEEL
MEER!***



STEPHEN KING FANCLUB

Deze Kings Things is verzonden naar 1951 fans



Facebook heeft nu 625 fans

Hartelijk welkom allemaal!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door



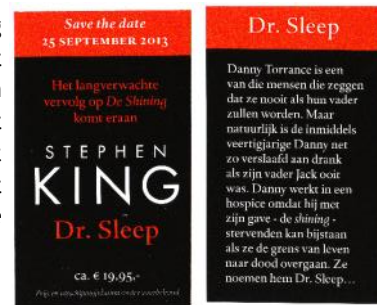
Het Fanclub winkeltje verkoopt de merchandise zoals winkelwagenmuntjes, pennen, T-shirts en polo's en we hebben ook nog enkele van de laatste nieuwe boeken te koop!

Kings Things

Griezelig Gezellig

Maart 2013

Deze maand verwennen we je eens met een interview dat King had met Anthony Breznican voor Entertainment weekly. Omdat het gaat over het nieuwe boek: Dr. Sleep, leek het ons een goed idee dit interview te vertalen naar het Nederlands, zodat het voor iedereen toegankelijk is. Kijk jij ook al zo uit naar het vervolg op The Shining? Luitingh besteedt ook veel aandacht aan het nieuwe boek; en heeft ons een hele stapel 'save the date' kaartjes gegeven. We geven die (en meer!) weer weg, dus kijk snel verder in deze Kings Things!



En dan hopen we je blij te maken met het korte verhaal 'Zwart'. Het is geschreven door Bo-Ann Bosman, die er een eervolle vermelding voor kreeg in een wedstrijd van schrijf-boek-winkel.nl. We plaatsen het verhaal in twee delen (dus volgende maand lees je het vervolg en einde) en het is prachtig geïllustreerd door onze eigen Martine.

Ook deze Kings Things staat natuurlijk weer vol met nieuws en nieuwtjes, handige overzichten en recensies van boeken en een Dollarbaby. Natuurlijk kun je weer een mooie prijs winnen, bij een lekker pittige prijsvraag, of door mee toe doen aan Lucky Quarter—in deze Kings Things staat hoe je eens mee kunt doen met deze rubriek, dus als je daar al een tijdje op zit te wachten... nu is je kans!



We hebben weer prachtige Donkere Toren art van Martine Bleyen en we maken bekend wie de drie gelukkige winnaars zijn van het boek Bloeddorst van Mark van Dijk. Een stampvolle Kings Things dus, met hopelijk voor elk weer wat wils.

Veel leesplezier gewenst!
De fanclubcrew.

Donaties

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht in onze eigen fanclubwinkel, via Free Record Shop, de Slegte, Boekentip.nl, ECl, Bruna of via Stephen King Fans: Hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

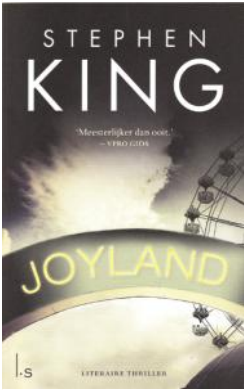
We hopen dat ook in 2013 iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht. (Klik hier voor donaties vanuit het buitenland)

Fanclub Sponsors



Nieuwsflits



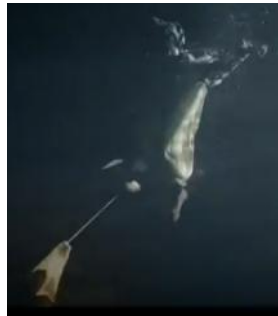
Audio Joyland

Hodder & Stoughton zullen de audioversie van Joyland op 4 juni a.s. uitbrengen. Het boek staat ook voor juni gepland (ook in Nederland), dus ook die zouden wel eens op 4 juni in de schappen kunnen liggen...



Guns

Na een zoveelste beschieting in een school, afgelopen december, vond King (zelf bezitter van een geweer) dat hij daar toch wel wat over te zeggen had. Hij beschrijft zijn visie op wapens in een essay dat voor de Kindle lezers verkrijgbaar werd gemaakt. De audioversie kwam half februari uit (99 cents on Amazon), en wordt gelezen door Christan Rummel. Op deze plaats kun je een stukje eruit horen.



Opbrengsten van de verkoop gaan naar de Brady Campaign to Prevent Gun Violence. Op USA today lees je er meer over. Luitingh heeft al laten weten dit essay NIET in Nederland uit te geven.

Pennywise in theereclame

Bekijk het filmpje op YouTube

Wat zal de Duitse regisseur Andy Roth gedacht hebben; "Theereclames zijn saai! We moeten eens wat anders doen, iets engs misschien?" Zo geschiedde en zo werd de vreemde theecommercial voor theefabrikant Herbaria 'Drown your Fears' een feit.



Dr. Sleep—save the date kaartje HEBBEN?

Luitingh heeft (ter grootte van een visitekaartje) SAVE the date kaartjes gemaakt. Zo kun je niet vergeten op welke dag Dr. Sleep in de winkel ligt.

Ben jij een verzamelaar en wil jij graag zo'n kaartje hebben? Bestel dan iets uit de fanclubwinkel of boekwinkeltje Stephen King Fans dan krijg je 'm gratis bij je bestelling.

Of doe via **FACEBOOK** of onze **nieuwtjesblog** op de website mee om kans te maken op een van de hierboven afgebeelde setjes! We geven maar liefst 15 van deze setjes weg!

Nieuw boek?

Bij Charnelhouse lees ik dat half december King bij een praatje op een school niet alleen voorlas uit een kort verhaal Afterlife (eigenlijk een comic boek idee van King), maar ook een plagerijtje opgooid over een nieuwe titel die hij aan het schrijven zou zijn, onder de werktitel Mr. Mercedes (je ziet de discussie hier). King is nog niet blij met deze titel, maar op het messageboard wordt later uitgelegd dat omdat er al 2 titels uitkomen in 2013, we dit jaar niet nog een nieuwe titel hoeven te verwachten en dit nieuwe boek waarschijnlijk pas in 2014 gepubliceerd gaat worden. We wachten het maar rustig af...

Griezelig Gezellig

Wordt verwacht Nederlandstalig

door Chissy
Alle data onder voorbehoud
van de uitgever

2013

Datum: Soort: Details:



maart boek Aardedonker, zonder sterren
ISBN: 978-90-210-1497-5, Poema pocket / 416 blz voor 7.98

maart boek De Beproeving comic 5: Niemandslan
ISBN: 978-90-245-6094-3, Hardcover / 136 blz voor 17.95

april boek Wolven van de Calla
ISBN: 978-90-245-5621-2, Paperback / 688 blz voor 17.95
Let op! Er komen ook nieuwe exclusieve Donkere Toren boekenleggers; vraag er dus naar bij je boekhandel!

mei boek Christine
ISBN: 978-90-245-6156-8, Paperback / 480 blz voor 10.00

mei boek Misery
ISBN: 978-90-245-6163-6, Paperback / 352 blz voor 10.00

mei boek IT (HET)
ISBN: 978-90-245-6148-3, Paperback / 1168 blz voor 14.95

mei boek Dromenvanger
ISBN: 978-90-245-6154-4, Paperback / 568 blz voor 10.00

juni boek Een lied van Susannah
ISBN: 978-90-245-5635-9, Paperback / 464 blz voor 17.95

juni boek Joyland
ISBN: 978-90-245-6155-1, Paperback / 304 blz voor 19.95

juni boek Joyland
ISBN: 978-90-245-5977-0, Hardcover / 304 blz voor 24.95
voor gebonden editie/gelimiteerd

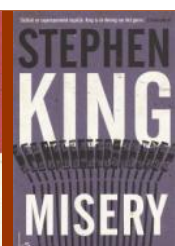
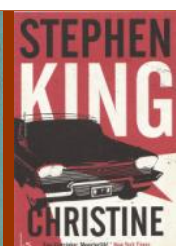
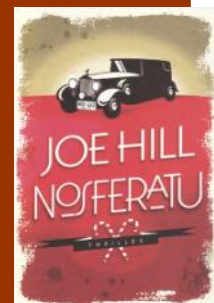
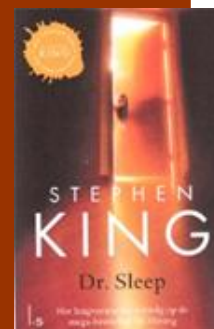
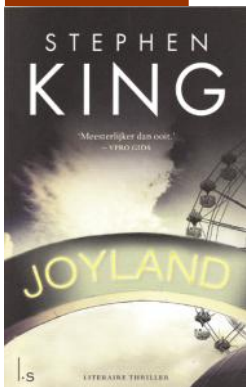
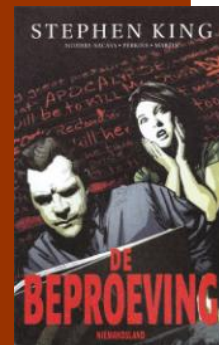
juni e-book Het hoge gras (In the tall grass) / Samen met zoon Joe Hill
ISBN: 978-90-245-6117-9, e-book voor 2.99

juni e-book Hoogste versnelling (Full Throttle) / Samen met zoon Joe Hill
ISBN: 978-90-245-6118-6, e-book voor 2.99

juli boek TIP! Nosferatu van zoon Joe Hill. Een aardje naar zijn vaartje!
ISBN: 978-90-245-6064-6 Thriller paperback 368 blz voor 19.95

augustus boek De Talisman—Poema pocket—heruitgave met nieuw geïllustreerd omslag. Nog geen verdere info bekend.

sept. boek Dr. Sleep
ISBN: 978-90-245-5915-2, Paperback / 432 blz voor 19.95

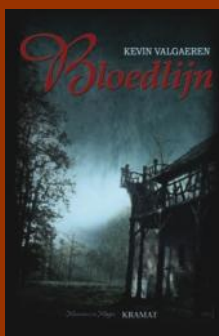
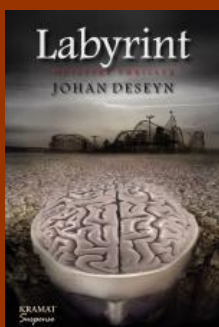


Winnaars Kings Things dec/jan

Prijsvraag!

Als je de lijnen volgde in de prijsvraag van vorige maand, en de letters in de juiste vakjes zette, kreeg je er de titel van een boek van King uit. Dat was natuurlijk Schemerwereld.

Dat antwoord kregen we ook binnen van Wim Bos uit Breda. Hij wint het boek De Cassandra Paradox. Gefeliciteerd; het komt naar je toe!



Nieuwe prijsvraag

Voor deze keer hebben we de namen van wat karakters uit de (Nederlandstalige) boeken van Stephen King eens lekker door elkaar gehusseld.

Als voorbeeld: Landral Glafg is natuurlijk Randall Flagg.

Zoals je ziet hebben we de voor- en achternamen niet door elkaar gegooid.

Speel eens voor Sherlock!

Weet jij wie onderstaande 12 personages zijn?

1. Rierca Thiew =
2. Dyan Freusned =
3. Schir Bamchers =
4. Dalnor Chaudin =
5. Dr. Ryhne Vindel =
6. Niera Humcanning =
7. Dadeusth Moebant =
8. Reslood Baircloen =
9. Neb Chardris =
10. Arend Goelin =
11. Egag Drece =
12. Dodt Wobend =



Stuur je lijstje met gevonden karakters voor 25 maart 2013 naar fanclub@stephenking.nl.

Zet in de omschrijvingregel "prijsvraag maart".

Vergeet ook je adresgegevens niet zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Kies hiernaast uit de drie boeken de titel van het boek dat je graag zou willen winnen als je oplossing goed is en noteer deze ook in je mail.

Nieuwsflits

Boogeyman

Eens een klein verhaal in het tijdschrift Cavalier, en later in Satans-kinderen, is Boogeyman nu een dollarbaby. Dit keer uit handen van Stephen Hyams. Het laat acteurs James Cosmo, Miltos Yerolemu, Cyd Casados, Nick Cornwall en Jack Hollington zien en zal op 25 februari in de UK op een filmfestival voor het eerst vertoond worden (aldus IMDB). Hier zie je alvast een trailer. Lester Billings praat bij de psychiater over zijn drie jonge kinderen die vermoord zijn. Hij lijkt paranoïde en zelfs een beetje schizofreen zoals hij de omstandigheden waaronder zijn kinderen zijn gedood, vertelt. Ze stierven allemaal in hun slaapkamer, en waren allemaal bang voor de Boogeyman...



Vanaf maart te koop!



King in Crimezone magazine

We kregen van Luitingh de tip dat Crimezone magazine nr 4 (verschijnt op 1 juni a.s. en is ook los te bestellen in hun shop) een dossier over Stephen King bevat. We hebben geen idee wat daar allemaal in komt te staan, maar hou de site even in de gaten, want je kunt vaak door voorintekening wat goedkoper aanschaffen. Dat wordt misschien wel weer zo'n leuk hebbedingetje voor de verzamelaars denken wij!



JOUW LUCKY QUARTER?

Als je niet al eerder eens meedeed, kun ook jij eens meedoen met Lucky Quarter! Stuur onze secretaris dan via deze mail een foto van (of een gedeelte van) je Stephen King verzameling (en het is heel fijn als je er zelf natuurlijk ook bij staat) en dan sturen wij je de vragenlijst toe!



Trailer Room 237

De Stephen King documentaire over The Shining, met de naam Room 237, zal eind maart uitgegeven worden door IFC. Hij zal (in de USA) op 29 maart via diverse kabelmaatschappijen te zien zijn. Reden om er een nieuwe trailer over te maken—die vind je hier.

Stanley Kubrick wilde destijds een project dat meer publieke aantrekkingskracht had dan zijn mislukte project van Barry Lyndon, en daarom koos hij The Shining. In de zomer van 1980 waren de reviews erg wisselend, maar toch verkochten ze voldoende tickets. Fans van de film zien er van alles in: van geheime boodschappen van de regering tot het aanzetten tot genocide. Deze documentaire smelt feit en fictie aan elkaar door interviews. Bekijk hier de trailer.



Griezelig Gezellig

Nieuwe merchandise

Vanwege ons prachtige nieuwe logo, hebben we natuurlijk ook nieuwe merchandise laten maken. Er is een winkelwagenmuntje in een andere uitvoering dan voorheen. Nieuw in ons assortiment (als we daarover mogen spreken dan) zijn de postzegels (te koop per vel van 10 stuks—waarde 1 en gewoon op je post te gebruiken) en geweldige ijskrabbers. Met die sneeuwbuien en nachtvorst zeker geen overbodige luxe voor je auto! Je vindt ze allemaal in de [fanclubwinkel!](#)



10 jaar Stephen King Fanclub 21-09-2012



Dankie Sai!

Van Ron Booden uit Uithoorn kregen wij een donatie van 16 euro! Ook helpen om de bodem van onze kas onzichtbaar te maken?

Wordt ook sponsor en stort een bedrag naar keuze op bankrekening NL76ABNA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

Help ook de Fanclub door je aanschaf!



bruna.nl

Ontdek het voordeel van **eci**

Als je nieuwe boeken, muziek of films wilt bestellen via het internet, kun je heel goed terecht bij Bruna of ECI, maar ook bij de de Slegte, Boekentip.nl of Free Record Shop/van Leest. Wij maken gebruik van een associated programma bij hen, wat wil zeggen dat we van iedere verkoop een heel klein percentage in onze fanclubkas gestort krijgen. Maar alle kleintjes tellen mee voor ons! Dit geldt overigens voor alle producten die zij aanbieden online, en niet alleen voor Stephen King gerelateerde zaken! Om voor de eigenaar van het associated programma duidelijk te maken dat je via ons komt en om het percentage aan ons toe te kunnen kennen, moet je wel bestellen via de link onder de banner in deze Kings Things of de website!



Boekwinkeltje Stephen King Fans

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans!](#) Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein beetje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King boeken. Niet duur en er is altijd een kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken ook goedkoper uit bent. De boeken zijn niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub! **Er zijn ook boekenleggers met een Stephen King thema te koop in de winkel.** Verzenden via DHL duurt het wel iets langer, maar de kosten zijn lager: **Voor 4 euro verzenden (zelf afhalen bij DHLpunt) of voor 5,50 aan de deur gebracht** (tegen 6,75 via PostNL) voor een doos (tot 10 kg, binnen Nederland). Kosten die wij niet maken rekenen we natuurlijk ook niet door, en dus scheelt dat ook voor jouw bestelling en jouw portemonnee! Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw boekbestelling!



Stephen King Interview

Door: [Anthony Breznican](#)

Vertaling: Peter van Veen

Een man wordt nooit ouder dan zijn vader.

Dat is een uitspraak van, maar het is absoluut van toepassing op Danny Torrance, de paranormale kleine jongen uit Stephen King's *The Shining*. King brengt opnieuw een bezoek aan de nu op middelbare leeftijd zijnde Dan Torrance in het vervolg *Doctor Sleep* (verschijnt op 24 september) waarin we hem aantreffen, werkend in een hospitaal, waar hij zijn aangeboren, bovennatuurlijke krachten gebruikt om het lijden van de stervenden te verlichten. Dan heeft misschien z'n vaders gekte (en zwaaiende hamer) overleefd in de gangen van dat ondergesneeuwde hotel lang geleden, maar hij is opgegroeid met het besef dat je niet aan alle demonen kunt ontsnappen. Sommige zijn een deel van je.

In een uitgebreid interview met Entertainment Weekly, onthult King het ontstaansverhaal van *Doctor Sleep*, praat hij over de vrees voor het vaderschap, die verborgen ligt in *The Shining*, en speculeert over wat er van zijn verhalen zou kunnen worden als hij er al lang, lang niet meer is ...

Entertainment Weekly: Wanneer kwam het voor het eerst bij je op om de karakters uit *The Shining* nieuw leven in te blazen?

Stephen King: Zo af en toe vroeg iemand me, 'Wat is er toch ooit van Danny terecht gekomen?' Ik maakte dan altijd een grapje en zei, 'Hij is getrouwd met Charlie McGee uit *Ogen van vuur* en ze hebben echt geweldige kinderen!' Maar het zette me wel aan het denken.

Wat was uiteindelijk de inspiratie om die vraag serieus te gaan beantwoorden?

Nou, een andere vraag die mensen altijd stelden was: 'Waarom is (zijn vader) Jack Torrance nooit naar de AA gegaan?' Omdat hij een totaal eenzame drinker was in het boek die nooit zelfs maar in de buurt van een bijeenkomst komt. Een van de dingen die je hoort van mensen die wel naar AA bijeenkomsten gaan of van mensen die een andere verslaving hebben, is dat ze zeggen dat het in de familie zit. ... Iedere keer als het idee voor het vervolg ter sprake kwam dacht ik bij mezelf: 'Danny is nu een jaar of 20 - 25 ... Ik vraag me af of hij ook drinkt, net als z'n vader?' Uiteindelijk besloot ik 'Okay, waarom gebruik ik dat gegeven niet in het verhaal en dan bespreken we dat hele probleem nog een keer? Zo vader, zo zoon.'

In *Doctor Sleep* komt Dan Torrance over als een alleenganger, werkend met terminaal zieke patiënten. Zijn gave komt daar goed van pas, maar waar heb je het idee vandaan dat hij op zo'n soort plek terecht zou komen? Waarschijnlijk vijf jaar geleden zag ik een stukje in een van die ochtendshows over een huiskat in een hospitaal en volgens dat verhaal wist de kat wie er ging sterven voordat iemand anders dat wist. De kat ging de kamer binnen, rolde zich op, op het bed en die mensen schenen het nooit erg te vinden. En dan gingen die mensen dood. Ik dacht bij mezelf: 'Daar wil ik een verhaal over schrijven.' En toen legde ik de link met Danny Torrance als een volwassene, werkend in een hospitaal. Ik dacht: 'Dat is 't. Ik ga dat boek schrijven.'

Dus de kat was de aanleiding, bij wijze van spreken?

[Licht] De kat was noodzakelijk. Er zijn altijd twee dingen nodig voor ik aan de slag ga. Het is alsof de kat de versnellingsbak was en Danny was de motor. Het hele concept van een vervolg is echt gevaarlijk. Ik denk dat mensen de neiging hebben om er enigszins sceptisch naar te kijken, zo van 'Hmm, als deze vent terug gaat naar waar hij 30 - 35 jaar geleden was, dan zal hij wel geen nieuwe ideeën meer hebben. De benzinetank zal wel bijna leeg zijn.' Ik voel het zo niet, maar in dit geval was het wel een hele uitdaging om terug te keren.

Hoe zul je vaststellen of je geslaagd bent?

In essentie was het idee van het verhaal om mensen heel erg bang te maken [Licht] Ik zei tegen mezelf: 'Laten we eens kijken of ik dat nog een keer kan doen.' Er zijn een paar boeken geweest die dat niet echt geweest zijn. *11/22/63* was heel leuk om te schrijven en veel mensen hebben het gelezen en schijnen het goed te hebben gevonden, maar het is nou niet een wat je noemt haren te berge rijzend eng verhaal. Hetzelfde gold voor *Under the Dome*. Ik wilde terug naar het echt spannende, enge verhaal. We zullen zien of het werkt. Ik vind het een goed boek anders zou ik het nooit willen uitgeven.

***The Shining* staat waarschijnlijk hoog op de lijst van favorieten bij veel lezers. Vond je dat intimiderend toen je besloot om een vervolg te schrijven?**

Toen ik er echt serieus mee aan de slag ging dacht ik bij mezelf 'Wil je dit echt doen? Want de meeste vervolgen zijn echt heel slecht.' De enige twee uitzonderingen die mij te binnen schieten zijn *Huckleberry Finn*, een boek dat het vervolg is op *Tom Sawyer* maar dat echt een veel beter boek is, en ik denk dat *Godfather II* een veel betere film is dan *The Godfather*.



Stephen King Interview—vervolg

Hoe heb je die angst overwonnen?

Ik maak geen grapje, maar ik voelde me een beetje als Rocky Balboa die het opneemt tegen Apollo Creed! [Lacht] Het heeft zo'n soort reputatie. Een hoop mensen is zich dood geschrokken door *The Shining*, ze komen naar me toe en zeggen: 'Ik las het boek op kamp toen ik twaalf was,' of: 'Ik las het op school toen ik 15 was en het maakte me echt doodsbang.' En [tijdens het schrijven van *Doctor Sleep*] zat ik te bedenken: 'Die mensen zijn nu een jaar of 40 en zijn bloot gesteld geweest aan Freddy Krueger en Jason Voorhees en andere engers. Het is door mijn gedachten gegaan dat ze deze nieuwe lezen en dan zeggen: 'Nou, dit is niet zo heel eng. Ik dacht dat het een enge vent was!' En het is niet zozeer dat ik veranderd ben, maar dat zij opgegroeid en volwassen geworden zijn. Ze vormen niet meer zulke makkelijke doelwitten!

Ik denk dat wat uw verhalen echt beangstigend maakt is dat het bovennatuurlijke vaak iets echt representeert. De meeste vaders worden niet bezeten in een behekst hotel, maar veel mensen weten – of kunnen zich voorstellen – hoe het is om een ouder zonder zelfcontrole te hebben.

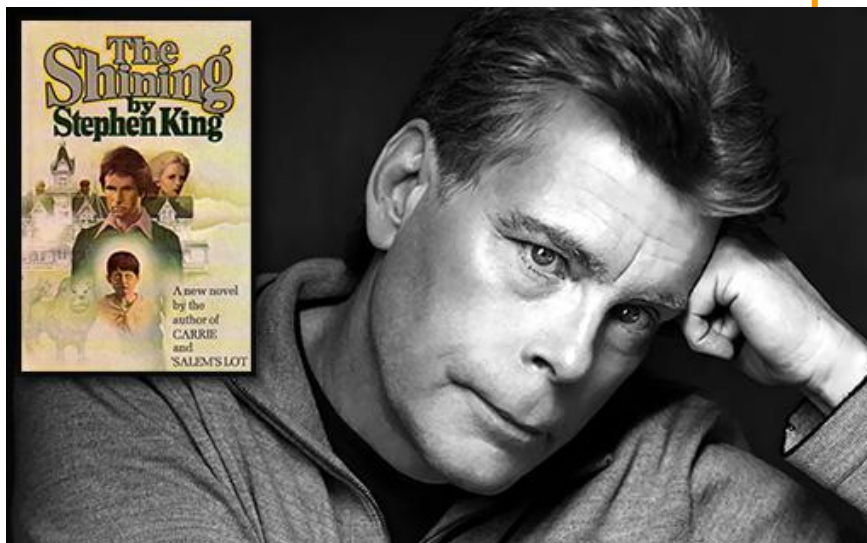
Voor veel kinderen is paps de man waar ze bang voor zijn. Dat komt allemaal door wat je moeder altijd zegt: "Wacht maar tot je vader thuis komt!" In *The Shining* waren deze mensen opgesloten in een ingesneeuwd hotel en vader was ALTIJD thuis! En vader is in gevecht met de fles en heeft sowieso al een kort lontje. Dat was ongeveer hoe ik mezelf voelde, want ik was vader van een klein kind. En een van de schokkende dingen van het vaderschap was voor mij dat het mogelijk was om echt boos op je kinderen te worden.

Dus dat kwam voort uit je eigen angsten?

Er was bij mij nooit een vader thuis. Mijn moeder heeft mijn broer en mij alleen opgevoed. Ik heb zeker niet mijn eigen verhaal gebruikt, maar ik heb wel gebruik gemaakt van de woede die je soms voelt tegenover je kinderen, wanneer je tegen jezelf moet zeggen: Ik moet mezelf nu echt onder controle houden want ik ben de grote persoon hier, ik ben de volwassene. Een van de redenen waarom ik drank gebruik in het boek is omdat drank de neiging heeft om de grip die je op je woede hebt, losser te maken.

Image Credit: Amy Guip/Scribner/AP

Doctor Sleep onthult dat Danny een soort zwerver werd toen hij een jonge man was. Wie heeft hij nu in zijn leven – behalve de kat? Ik wilde dat er ook een kind in het verhaal voorkwam, wat dan zijn surrogaat kind kon zijn. Ik wil hier niet verder op ingaan [in het interview] want ik wil niets verklappen. Ze is een klein meisje en haar naam is Abra. Ze is genoemd naar de vrouwelijke hoofdpersoon in John Steinbecks boek *East of Eden*. Ik heb die naam altijd leuk gevonden. Ik ben er in geslaagd om een kind in het boek te schrijven dat lijkt op sommige van de kinderen uit *Pet Sematary*, *'Salem's Lot* en *It* – dat soort spul. Het is lang geleden dat ik kinderen gebruikte als hoofdpersonen in een boek, dus heb ik deze kans weer aangegrepen.



Je hebt altijd veel verhalen geschreven met kinderen als hoofdpersonen. Is dat verloren gegaan omdat je eigen kinderen opgroeiden?

Ja, je hebt ze niet meer! [Lacht.] Ik wil dit niet als een excuus gebruiken of gemeen klinken of zo, maar ze zeggen dat je schrijft over wat je kent. Het hebben van kinderen is alsof je je eigen kleine mierenboerderij in huis hebt. Ik observeerde alles wat ze deden en op die manier was het mogelijk om jonge hoofdpersonen te creëren die echt waren. Het andere waar ik heel veel aan dacht is dat er erg, erg weinig boeken zijn over kinderen, die voor volwassenen bestemd zijn. Je kunt denken aan *Lord of the Flies* en *Huckleberry Finn* of *Tom Sawyer*, als voorbeelden. Er zijn er een paar, maar niet veel serieuze romans die hier over gaan.

Als je nu kijkt, dan zijn boeken die over kinderen gaan meer en meer populair bij volwassenen. Ik weet niet hoe ik het kan verklaren, maar er is zeker een samensmelting van jong volwassenen fictie, die meestal over teenagers of jongere kinderen gaat en fictie voor volwassenen. En dat is de schuld van J.K. Rowling. [Lacht.] De *Harry Potter* boeken werden verkocht als kinderboeken, maar het zijn boeken die iedereen leest. Hetzelfde geldt voor de *Twilight* boeken. Het grootste deel van de *Twilight* lezers waren jonge vrouwen, maar ook heel veel volwassenen hebben dat boek gelezen.

Stephen King Interview—vervolg

Dat hij een kind heeft in *Doctor Sleep* lijkt een belangrijke test te zijn voor Danny. Iemand die hij kan beschermen – of niet – zou eindelijk onthullen of hij anders is dan de vader die hij vreest.

Ik wist dat als ik dit vervolg ging doen, dat ik een paar van dezelfde elementen terug moest laten komen, maar tegelijkertijd wilde ik het ook niet al teveel hetzelfde maken. Ik wilde van Danny geen volwassene maken met eigen kinderen en zo het hele ik-word-boos-want-ik-ben-dronken herhalen. Maar ik dacht bij mezelf: 'Niet alleen alcoholisme kan een familieziekte zijn, woede kan dat ook zijn.' Je ziet dat kerels die hun eigen kinderen mishandelen, zelf als kind ook misbruikt zijn. Dat past in ieder geval bij de Danny zoals ik hem ken.

Zonder zaken te verraden; het boek gaat over Danny en het meisje die achtervolgd worden door The True Knot, een reizende groep van mensen die doen alsof ze oude mensen zijn die in een camper rondrijden, maar die van mensen hun psychische energie stelen.

Heen en weer rijdend tussen Maine en Florida, wat ik 2 keer per jaar doe, zie ik altijd al die vakantievoertuigen – de vakantiegangers in hun campers. Ik denk dan altijd bij mezelf: 'Wat zit er in zo 'n ding?' Je loopt die mensen altijd voorbij in het wegrestaurant. Er is er altijd wel een die een shirt draagt met de tekst 'God Does Not Deduct From a Lifespan Time Spent Fishing.' Ze staan altijd in de rij bij McDonald's, en zorgen altijd voor vertraging bij het bestellen. En ik dacht altijd bij mezelf: 'Er is altijd iets echt onheilspellends aan die mensen want ze zijn zo onopvallend, maar tegelijkertijd ook zo doordringend.' Ik wilde dat gewoon gebruiken. Het zou echt de perfecte manier zijn om door Amerika te reizen en onopvallend te zijn als je echt een of ander afschuwelijk monster was.

Kun je iets zeggen over waar *Doctor Sleep* zich afspeelt? Vinden de gebeurtenissen voornamelijk "onderweg" plaats?

Ik had de kans om terug te keren naar de New England omgeving die ik ken, maar ik ging weer op bezoek in Colorado, ik keek om me heen en zei dat ik moest proberen om de dingen weer terug te brengen naar waar het originele boek zich afspeelde. Alles moest weer "thuis komen". Dus is er echt een ontkenning - laten we het zo zeggen - in een omgeving die de mensen zich zullen herinneren. Maar één belangrijk ding - en ik weet niet zeker of dit wel of niet een probleem gaat zijn voor de lezers - is dat *Doctor Sleep* een vervolg is op een boek. Het is niet het vervolg op de Kubrick film. Aan het einde van de film, is het Overlook Hotel er nog steeds. Het bevriest als het ware. Maar aan het einde van het boek brandt het af.

Ik kan me voorstellen dat je *The Shining* opnieuw moest lezen, voor je begon aan *Doctor Sleep*. Hoe was die ervaring?

Oh man, dat was een echte oefening in zelfbewustzijn. Laten we proberen niet te vergeten dat de vent die het schreef nauwelijks 30 jaar oud was. Dat is meer dan half zo oud als ik nu ben en zelfs meer dan dat. Ik heb ook sindsdien een paar nieuwe trucjes geleerd en ik ben iets van de oorspronkelijke aandrang die toen ik de boeken zat, kwijt geraakt. Ik ben niet meer dezelfde man die ik toen was, maar dat was ook wat het aantrekkelijk voor me maakte.

Heb je ook ooit één van je andere boeken herlezen?

Niet heel erg veel. Ik heb *It* opnieuw gelezen. Dat moest ik doen omdat ik het wilde gebruiken in *11/22/63* - niet alleen omdat sommige karakters uit *It* daarin voorkomen, maar omdat veel zich afspeelde in (het niet bestaande stadje) Derry in Maine, en ik kon me de geografie niet herinneren. Ik moest daar naartoe terug gaan en ik moest zo voorzichtig zijn als ik kon om alles in elkaar te passen zodat er een vloeiende overloop was van het ene naar het andere.

Uiteraard met *Doctor Sleep*, zou een soepele overgang van *The Shining* cruciaal worden.

Ik weet niet of het iemand anders iets kan schelen en ik weet niet hoeveel mensen *The Shining* opnieuw gaan lezen voordat ze deze gaan lezen, maar sommigen zullen dat doen. En je weet hoe ze zijn: Als je iets verkeerd hebt, dan zullen ze je dat *zeer* vlug laten weten.

Overkomt dat u echt?

Ik moet, in de loop der jaren, ongeveer 200 brieven ontvangen hebben over *The Stand* en de scène waarin het vrouwelijke karakter, Frannie Goldsmith, zich eindelijk realiseert dat de jongen met wie ze gereisd heeft, Harold Lauder, haar dagboek heeft gelezen. Harold eet de hele tijd Payday gevulde chocoladerepen en zij vindt een chocolade duimafdruk in haar dagboek. Ik kreeg allemaal brieven waarin mensen schreven: 'Payday maakt geen gevulde chocoladerepen! Dus er kon geen duimafdruk zijn.' Het is gewoon één van die dingen waarvan je zegt, 'Oh mijn God! Ik ging naar buiten zonder broek aan!'

Ja, maar okay, 'Hey mensen, de wereld hield ook niet op te bestaan in 1977 als gevolg van de Supergriep.' Dus dat is ook een verschil.

Dat is waar. Maar daar schijnt niemand moeite mee te hebben! Het feit dat het niet het einde van de wereld was is niet het probleem. De chocolade Payday is het probleem.



Stephen King Interview—vervolg

Misschien is dat het verschil tussen ons universum en dat gedoemde. Het vlindereffect - als Hershey geen chocolade Payday had gemaakt in uw fictieve wereld van *The Stand*, dan was misschien die vervelende Supergriep nooit uitgebroken en was de mensheid niet vernietigd.

Weet je wat echt grappig is? Het bedrijf begon chocolade Paydays een paar jaar later [in 2007] te maken. Ik weet niet of ze dat idee uit mijn boek hadden. [Lacht.]

Leidt het af als je aan dat soort kleine details moet denken terwijl je een boek schrijft?

Ik heb een Australische vriend die Rocky Wood heet, die alles wat ik ooit geschreven heb, heeft gelezen en die een paar boeken over mijn boeken geschreven heeft. Hij is een erg precieze lezer en ik heb hem ingehuurd om *Doctor Sleep* te lezen, zodat hij mij kan wijzen op alles wat ik verkeerd heb gedaan. Hij kwam met een lijst van 40 of 50 zaken, waaronder deze waarin ik Danny de herinnering geef dat zijn vader de tanden uit Dick Halloran's mond sloeg met een Roque hamer. En Rocky laat mij dus weten, 'Dick Halloran had feitelijk een kunstgebit.'

Wat een brein.

Ik weet niet zeker of ik wel zo'n brein zou willen hebben. [Lacht.]

Heeft het idee van vervolgen je al die jaren tegen gestaan - of had je gewoon genoeg andere verhalen om je van de straat te houden?

Ik heb heel veel originele ideeën gehad. Ik voel me in die zin echt bevoorrecht. Ik zou niet zeggen dat ik nooit terug zou keren en een vervolg zou maken. Ik ben soms benieuwd naar sommigen van de karakters. De karakters zijn echt voor mij. Ik ben niet gek, ik weet dat ze *niet* echt zijn. Maar je brengt een aanzienlijk deel van de tijd met ze door en dan lijken ze echt. Maar in dit geval leek Danny echt een voor de hand liggend karakter om eens te zien hoe het met hem ging. Helemaal met die kracht, dat vermogen om de geest van andere mensen aan te raken.

Recentelijk werd er gesproken over een film prequel van *The Shining*. Het is gebaseerd op materiaal dat uit uw boek is weggelaten, over de vroege historie van het Overlook. Warner Bros, die ook Kubrick's film maakte, heeft onderzocht of er nog een film in zit. Wat vindt u daarvan?



Allereerst is het de vraag of ze wel de rechten bezitten op 'Before the Play,' dat de proloog was die uit het boek is weggelaten – want de epiloog in het boek heette 'After the Play.' Het waren dus boekensteunen en die proloog stond echt heel vol met heel erg enge zaken waar je zeker een goede film van zou kunnen maken. Zou ik dat graag zien gebeuren? Nou nee, niet echt. En het is echt maar de vraag welke rechten Warner Bros. nog bezit. *The Shining* is nu zo'n oud boek dat het copyright weer bij mij terug is gekomen. Volgens mij geldt dat ook voor de filmrechten – dus we zullen het wel zien. We zijn het aan het uitzoeken. Ik zeg niet dat ik het project zou laten stop zetten, want ik ben eigenlijk een soort van vriendelijk mens. Toen ik nog een kind was zei mijn moeder altijd tegen me: 'Stephen als je een meisje zou zijn, zou je altijd zwanger zijn.'

Ik heb de neiging om mensen dingen te laten ontwikkelen. Ik ben altijd nieuwsgierig naar wat er dan zal gebeuren. Maar weet je wat? Ik zou net zo gelukkig zijn als het niet gebeurt.

Sommige vervolgboeken zijn geschreven door anderen, nadat de originele auteur overleden is. Dat gebeurde met Margaret Mitchell's *Gone With the Wind*, en met Mario Puzo's *Godfather*. Heb je ooit het gevoel: Als ik er niet meer ben, gaat mij dat niet overkomen, vriend?

Ik begrijp wat je wilt zeggen en ik ben het er helemaal mee eens. Er zijn heel veel vervolgverhalen geweest van Sherlock Holmes, er zijn vervolgen geschreven op *Dracula*, er wordt zelfs gewerkt aan een film die Demeter heet die gaat over de reis die *Dracula* maakt van Transsylvanië naar Engeland. Misschien wordt dit een geweldige film, maar in veel gevallen denk ik bij dat soort boeken: 'Hey, kom op nou! Je bent het eten van die schrijver aan het opeten! Ga je eigen maaltijd koken!'



Stephen King Interview—vervolg

Zou er ooit een scenario mogelijk zijn waarin het cool is als iemand doorgaat waar een andere schrijver is gestopt? Nou, John D. MacDonald schreef een serie boeken over een kerel die Travis McGee heet en ze hebben allemaal een kleur in de titel: *Pale Gray for Guilt* en *The Quick Red Fox*. De laatste heette *The Lonely Silver Rain*. En John stierf [in 1986] tijdens een hartoperatie. Zijn vrouw was al overleden en hij had een kind dat Maynard heet en hij woonde in Australië. Ik dacht, 'Wat een zonde, want er zijn zoveel mooie Travis McGee boeken en toch blijft het einde van het verhaal nu een beetje open.' Ik schreef Maynard een brief want ik had een idee, en ik zei: 'Ik zou graag het laatste Travis McGee boek schrijven. Ik heb een idee in mijn hoofd en het boek heet *Chrome*, en daarmee zal de serie mooi afgesloten zijn. Ik wil er geen geld voor ontvangen. Ik zal het boek schrijven en dan doneren we de royalty's aan een goed doel.' Maynard MacDonald schreef me een brief terug en zei: 'Ik ben zeer geroerd door uw aanbod, maar ik denk dat we de zaken moeten laten zoals ze zijn want er was maar één John D. MacDonald, en die is overleden.' Op dat moment had ik een beetje de pest in maar hoe langer ik er over nadenk, dat was de juiste oplossing.

Hoop je op hetzelfde voor jouw nalatenschap?

Mijn kinderen zullen mijn wensen uitvoeren en er zal niemand bij ons komen en de zaak oppakken zoals sommige mensen de *James Bond* boeken of de *Bourne Identity* boeken heeft opgepakt. Ik wil dat met geen van mijn boeken zien gebeuren. Uiteindelijk zullen de copyrights vervallen en zal mijn werk publiek bezit zijn, maar dan ben ik al heel lang dood. Men zal zich mij dan niet eens meer herinneren. [Lacht.]

Zwart Huis, het boek dat je samen schreef met Peter Straub, was een vervolg op *De Talisman*. En je hebt een paar korte verhalen geschreven die aansluiten bij voorgaande boeken, dus dit is niet helemaal onontgonnen gebied voor je. De meeste van je boeken hebben een onderlinge connectie. Bekende karakters en plaatsen hebben de neiging op te duiken. En *De Donkere Toren* serie heeft alles samen gebracht.

Mijn zonen noemen die dingen Paaseieren. Er zit een klein 'Salem's Lot paasei in *Doctor Sleep*. Ik weet niet of iemand het zal vinden, maar het is er wel. Al de boeken staan zo 'n beetje in relatie met elkaar. De enige uitzondering is *The Stand*, waar de hele wereld wordt verwoest. Ik neem aan dat het een soort van Stephen King World is, de duistere versie van Disney World, waar alles samenkomt.

Ik zal zeker kaartjes willen kopen voor Stephen King World.

Laten we het zo stellen - al er een Stephen King World zou zijn, dan zouden de mensen zeker in de attracties gaan ... één keer!



Nieuwsflits



Veel Dr. Sleep

Er wordt steeds meer bekend over de USA versies van Dr. Sleep, terwijl we nog tot september dit jaar moeten wachten tot het boek echt verkrijgbaar is. De limited edities zijn begin februari allemaal in de voorverkoop al uitverkocht en iedereen grijpt het nieuws over het nieuwe boek aan om ook nog even terug te grijpen naar De Shining. [Hier](#) vind je bijvoorbeeld een link naar het Hotel dat Stephen King inspireerde om "The Shining" te schrijven. Weetjes en feitjes die zelfs wij nog niet wisten. En [hier](#) vertelt King bij Entertainment Weekly meer over de totstandkoming van Dr. Sleep (dit interview is vertaald door Peter en vind je in deze Kings Things!), en [hier](#) kun je alvast een paar prachtige Desktop Wallpapers ophalen. Ook zijn de tekeningen zoals deze in de USA versie

gaan verschijnen bekend geworden op [deze pagina](#). Op [deze pagina](#) belooft King dat hij terug is naar 'The Creeper Stuff' in het vervolg van de Shining, en dat het boek je erg zal beangstigen. Ook is daar een slideshow te zien van 11 dingen die je waarschijnlijk nog niet wist van King.

Gevangen/Under the dome deze zomer?

Dean Norris is gevraagd om de hoofdrol te spelen in de film. Hij zal Big Jim gaan spelen, de succesvolle eigenaar van Chester's Mill's tweedehands auto's, en 'de man van de gemeente' die zijn positie heel serieus neemt. CBS produceert samen met Steven Spielberg's Amblin Television. Ook Rachelle Lefevre (Twilight) kreeg een rol: Julia de journalist van het lokale



krantje. In de serie spelen al meer grote namen mee: Dale Barbara, Mike Vogel, Aisha Hinds, Britt Robertson, Natalie Martinez, Jolene Purdy, Nicholas Stron, Alex Koch en Colin Ford. Als het aan CBS ligt is de serie in de zomer van 2013 al op de buis te zien. Zo is tenminste te lezen op de site van Hollywood Reporter. 13 afleveringen, met een open einde zodat er wellicht daarna nog een vervolg kan komen. Kortom; er wordt veel over gesproken, veel aandacht aan besteed en de acteurs staan in de rij om mee te doen...



Op YouTube duiken de eerste promo's van Under The Dome al op. Maar als je [hier](#) een stukje van je adres invult, komt er vanzelf een glazen koepel over je huis te staan—en kun je morgen echt niet op bezoek bij je schoonmoeder!

Owen King's Double Feature

Zoals je ongetwijfeld weet, schrijven de zoons van King ook. Owen King schreef eerder het in het Nederlands vertaalde '[Samen sterk](#)' en komt nu met een nieuwe titel: 'Double Feature'. Het is een novelle over een jonge man (Sam Dolan) die zijn leven overdenkt na het maken van zijn eerste film. Een moeilijke jeugd—een moeder die het gezin verliet, een vader die een B-film acteur is en met wie hij een moeilijke relatie heeft en nog meer moeilijke karakters die hij om zich heen verzameld heeft, tot een tragisch seksmonster, iemand die niet kan stoppen met het verbouwen van zijn huis tot een agressief half-zusje... Voor lezers van Joshua Ferris, Sam Lipsyte en Chad Harbach.



Griezelig Gezellig



Nieuws uit de Dead Zone is een rubriek van Bev Vincent die we gedeeltelijk voor je vertalen vanwege de interessante nieuwtjes uit Amerika.

Vertaling door
P.R. van Veen

NIEUWS UIT DE
'DEAD ZONE'
#154

De officiële Stephen King Facebook pagina bestaat sinds vandaag.

Als je op de pagina bent, klik in ieder geval op de banner om een heel goed gemaakt mozaïek te zien.

Bev Vincent, de schrijver van de oorspronkelijke rubriek, is de auteur van het boek 'Het pad naar de Donkere Toren' en is groot fan van Kings werk.

Hij zit met zijn neus bovenop het nieuws omtrent Stephen King, en we maken je daar graag deelgenoot van.

Ooit, nog niet zo heel lang geleden, deed ik of ik Scarecrow Joe was, als onderdeel van de promotiecampagne die gevoerd werd in de aanloop naar de hardcover uitgifte van *Under the Dome*. Ik schreef [het blog van de jongen](#) en zorgde ook voor zijn tweets. Colin Ford (*We Bought a Zoo*) zal hem gaan spelen in de TV serie van CBS die op 24 juni van start zal gaan. Dit is het eerste nieuws over de cast van deze serie. Tijdens de Super Bowl zal er een promo voor deze nieuwe serie worden uitgezonden. Neal Baer doet dienst als "show runner". Stacey Snider van Dream Works is de uitvoerend producent, samen met Spielberg, King, Baer, Brian K. Vaughan (die de pilot aflevering schreef), Justin Falvey en Darryl Frank. Hier is [een interview met King en Vaughan](#) over de verfilming. Het filmen begint

in februari in Wilmington, North Carolina. De dertiende en laatste aflevering zal een cruciaal stukje informatie onthullen over de situatie waarin het stadje zich bevindt, maar met een open einde, in de hoop dat er een vervolg gemaakt gaat worden en dat zich nog meer avonturen zullen gaan afspelen in Chester's Mill.

Op Facebook heeft [Blumhouse Productions](#) twee "achter de schermen" foto's vrijgegeven van de film *Mercy*, gebaseerd op King's korte verhaal "Gramma." Dylan McDermott is recentelijk de cast komen versterken, samen met Frances O'Connor, Chandler Riggs en Joel Courtney. Peter Cornwell neemt de regie voor zijn rekening. Hier kun je [meer zien!](#)



Havens 3e seizoen, Shining en dr. Sleep

Het derde seizoen van Haven eindigde met een serie enorme knallers toen de laatste 2 afleveringen werden uitgezonden. En wat een cliffhanger aan het eind. We hebben wat nieuwe informatie gekregen (wie is de vader van de Colorado Kid? Wie was er verantwoordelijk voor de wach?) maar nu moeten we nog maanden en maanden wachten voordat we er achter zullen komen wat er gaat worden van Audrey, Nathan en hun gezelschap. Om van Duke een tiener te maken, ook al was het maar voor even, was een werkelijk geniale zet.

De getekende, gelimiteerde uitgave van *The Shining* van Subterranean Press wordt vanaf ongeveer 24:00 uur woensdag 23 januari 2013 te koop aangeboden. De tekenaar voor deze uitgave is Gabriel Rodriguez (van de comic serie *Locke & Key*).

Er staat een drie pagina's groot interview met King over *Doctor Sleep* in de *Entertainment Weekly* van 11 januari 2013 (en ook te lezen in deze *Kings Things*). Stephen King praat over zijn vervolg op *The Shining!*

Sony Pictures maakte onlangs bekend dat de nieuwe *Carrie* film niet op 15 maart te zien zal zijn, maar pas op 18 oktober.

PS Publishing gaat 2 King boeken opnieuw uitgeven dit jaar in het kader van de originele publicatie van 30 jaar geleden. De bedoeling is om deze boeken uit te geven op, of zo dicht mogelijk bij, de originele publicatiedatum: *Christine* (met een introductie van Michael Marshall Smith) eind april en *Pet Sematary* (met een introductie van Ramsey Campbell) half november. De makers van de tekeningen in het boek zullen het boek ook signeren en zij hopen dat ook King's handtekening in het boek opgenomen kan worden. Er zullen waarschijnlijk maar 300 tot 400 genummerde exemplaren gedrukt gaan worden.

Deel 1 van het 2-delige Marvel verhaal *Sheemie's Story* ligt nu in de winkel, en het afsluitende deel komt in februari. Daarna volgt, in april, nog een 2-delig verhaal genaamd *Evil Ground*. Het wordt omschreven als een voorloper op "The Little Sisters of Eluria." Hier is de samenvatting: "Reizend door de Desatoya Mountains in de richting van Eluria, komt Roland aan bij een kamp waar het spookt. Terwijl hij daar verblijft, herbeleeft hij een van z'n vroegere avonturen, waarin hij en zijn ka-tet vchten tegen de troepen van Farson, en waarin ze in de val werden gelokt door bovennatuurlijke vijanden."



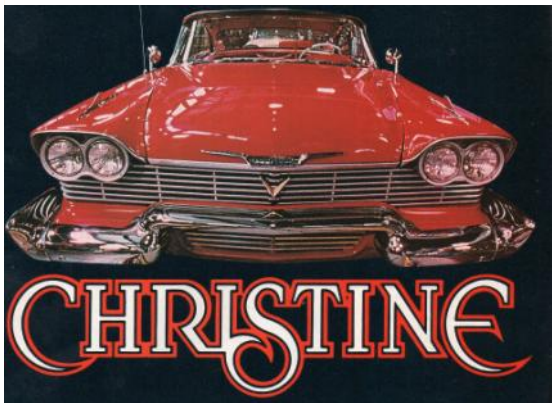


Martine Bleyen ©2013



Martine Bleyen ©2013

Nieuwsflits



30 jaar geleden kwam de film Christine uit. Maar 2 van de 22 gebruikte auto's in de film hebben het overleefd. Via [deze link](#) kun je in een interview en een artikel uitvinden wat er met een van de twee resterende auto's gebeurd is.



Cell / Mobiel

bron: Miriam Verhaaf / deNachtvlinders.nl – fanclub heeft Riddle aangepast naar Riddell

Bijna leek het mis te gaan met de verfilming van 'Cell'. Oorspronkelijk was Eli Roth (Grindhouse, Cabin Fever) bezig om 'Cell' tot een verfilming te brengen, maar dat hield geen stand. Zijn reden hiervoor was, dat de technologie zich snel ontwikkelde en de film in feite al verouderd zou zijn, wanneer deze op het witte doek zou verschijnen. Naast Roth was John Cusack (1408) ook vanaf het begin verbonden aan deze film. Hij zou de rol gaan vertolken van de comicschrijver Clayton Riddell.

Na het vertrek van Roth, werd afgelopen oktober bekend dat 'Cell' ondanks dat, alsnog verfilmd zou worden. Men was nog op zoek naar een regisseur, van wie de naam nu bekend is geworden, namelijk Tod 'Kip' Williams (Paranormal Activity 2). Hij zal 'Cell' gaan regisseren voor Cargo Entertainment.

'Cell' is gebaseerd op een boek (Mobiel) van Stephen King uit 2006: Clayton Riddell is auteur en in Boston om een succesvolle deal te sluiten voor zijn nieuwe comicboek. Een gebeurtenis, die omschreven wordt als 'The Pulse' maakt al snel een einde aan zijn vreugde. Iedereen die tijdens 'The Pulse' gebruik maakt van zijn mobiele telefoon, verandert in een zombie en vermoordt iedereen die op zijn pad komt. Gelukkig voor Riddell, is hij niet in bezit van een mobiel. In paniek verlaat hij Boston en komt onderweg twee mensen tegen, die zijn metgezellen worden in een angstaanjagend avontuur. Maar de zombies verenigen zich en worden geleid door 'Raggedy man'. Riddell en zijn metgezellen doen er alles aan om niet gevangen genomen te worden en hopen in een plaatsje, genaamd 'Kashwak' hun redding te vinden.

Naast Williams is ook Adam Alleca ('The last house on the left' remake) ingehuurd voor het project. Hij zal samen met Stephen King verantwoordelijk zijn voor het script. Daarnaast zijn er geruchten dat Brian Witten, Richard Saperstein en Shara Kay aangetrokken zijn voor de productie. De productie staat gepland voor mei.

Griezelig
Gezellig

We begonnen 2013 met een te gekke winactie!

Dankzij schrijver Mark van Dijk kon je een gesigneerd exemplaar van zijn boek winnen. 3 Fans konden winnen door zijn 4 favoriete buitenlandse schrijvers aan ons te mailen. Met behulp van [zijn website](#) kon je de juiste antwoorden vinden: Stephen King, Dean Koontz, John Saul en Joe Hill! Die schrijvers werden ook gevonden door AJ Visser uit Stadskanaal, Rein Nokkert uit Almelo en Elma van Dalen uit Geertruidenberg. Hun adresgegevens zijn doorgestuurd naar Mark, en hij zorgt dat Bloeddorst binnenkort bij je op de mat valt!

Niet gewonnen? Je koopt Bloed dorst en Kwade geest deze maand nog samen via een leuke **actieprijs**: Bloeddorst (normaal 16,95), en Kwade geest (Marks eerste boek—een Young Adult boek dat ook prettig leesbaar is voor volwassenen—normaal 19.95). En nu is er een leuke aanbieding!

Koop ze met korting: -7.95!

Voor 26,95 inclusief verzenden heb je beide boeken al in bezit! Ga naar het contactformulier op de website van Mark, en noteer in het onderwerp 'Combideal' en verschaft je zelf wat extra heerlijke leesuurtjes!



Super deal!

Ayana

door Danny Paap

Regie:
Joana Lima Martins

Genre:
Drama/Thriller

Film gebaseerd op:
Ayana (uit: Na Zons-
ondergang)

Jaar van uitgifte:
2012

Speelduur:
37 min 27 sec.

IMDB-pagina:
[Klik hier!](#)

Eindoordeel:

8,0

Over de film:

Ayana is een blinde jongedame die dol is op het luisteren naar audio-boeken. De stem van de verteller doet haar de dagelijkse realiteit vergeten. Haar broer handelt in verdovende middelen, iets waar Ayana totaal niet blij mee is.

Zij volgt haar broer naar een drugsdeal met Dave, waar zij tussenbeide springt om haar broer op andere gedachten te brengen. Maar dan herkent zij de stem van Dave die als vrijwilliger voor de bibliotheek de boeken inspreekt voor blinden en slechtzienden. Ze blijken een gedeelde passie voor boeken te hebben.

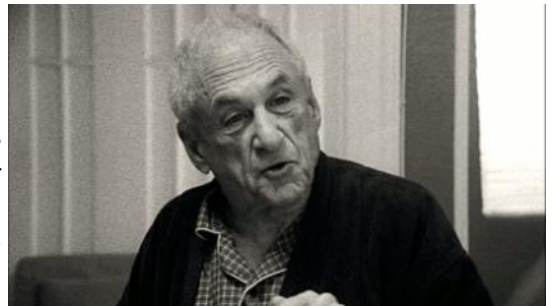


Ayana ontdekt dat Dave's vader ernstig ziek is, en dat hij de verdovende middelen hard nodig heeft als pijnbestrijding. Tussen de drie ontstaat een bijzondere band. Dave's vader begint door de bezoeken van Ayana zichzelf steeds beter te voelen, totdat—geheel onverwacht—Ayana ineens geen contact meer opneemt. Dave bezoekt het huis waar Ayana met haar moeder en broer woonde, maar haar moeder vertelt hem dat Ayana al enige tijd geleden overleden is. Dave is geschokt: was Ayana een engel?

Mijn mening:

De zwart-wit film Ayana is een vreemde eend in de bijt. Waar de meeste Dollar Baby-regisseurs kiezen voor de korte 'no nonsense' horror-verhalen, heeft de (van oorsprong Portugese) filmmaakster Joana Lima Martins voor een liefdesverhaal met een bovennatuurlijk tintje gekozen. Het is geen letterlijke verfilming van Kings verhaal, maar eerder losjes op gebaseerd. De film is niet alleen een eerbetoon aan Stephen King, het is ook een hommage aan alle boekenliefhebbers.

De eerste paar minuten moet je even wennen: In de huidige tijd van HD-films ziet de zwart-wit film er wat 'korrelig' uit. De film draait vooral op dialogen en van actiescènes is geen sprake. Maar dan weet het liefdesverhaal je te betoveren, zeker door de geweldige actrice Jujuana ShaRon Williams, die



Ayana prachtig vertolkt. Wat volgt is een ontroerende film, over vriendschap, gedeelde hobby's en het geloof in het bovennatuurlijke.

Zeker voor liefhebbers van bijzondere arthouse-films is dit een zeer goed geslaagde film. Maar als jij ook liever kijkt naar de 'no nonsense' horror, dan kun je deze film beter aan je voorbij laten gaan. Ik was in ieder geval erg verrast over het eindresultaat!



De Dertien Heiligen - Michael Scott & Colette Freedman

door
Marco Althuiszes

Oorspronkelijke
titel:
The Thirteen Hal-
lows

Uitgever:
Luitingh Fantasy

Jaar van uitgifte:
2012

Aantal pagina's:
331

ISBN:
9789024558476

Link/urls:

[Dillon Scott](#)

[Colette Freedman](#)
dromen & demonen

De Ierse schrijver Michael Scott -bekend van de fantasyreeks 'de geheimen van de onsterfelijke Nicholas Flamel' - en toneelschrijfster Colette Freedman hebben de handen ineen geslagen bij de totstandkoming van dit boek.

De titel slaat op dertien artefacten, die al honderden jaren onafhankelijk van elkaar worden bewaard door de gewijde beschermers en doorgegeven worden van generatie op generatie. De relieken vormen tezamen de sleutel tot een geheim van meer dan 2000 jaar oud. Onder geen beding mogen ze bijeen worden gebracht, om redenen die in de loop van het verhaal duidelijk worden.

Een van de beschermheiligen is Judith Walker, een dame op leeftijd. Ze komt er achter dat de beschermers op brute wijze vermoord worden en weet dat haar eigen leven ook in gevaar is. Dit wordt des te duidelijker wanneer ze bij een straatroof op het nippertje gered wordt door ene Sarah Miller. Miller wordt door Walker tegen wil en dank opgezadeld met een gebroken zwaard, het reliek dat Walker in het bezit heeft. De oude vrouw wordt op een misselijkmakende manier vermoord, maar niet voordat ze de jonge Sarah laat beloven dat deze het zwaard naar de neef van Judith, Owen Walker, zal brengen.

Ondertussen zijn twee mensen van de politie op zoek naar Sarah, omdat zij verdacht wordt van de moord op Judith. De lezer weet dan inmiddels dat de duistere man, die samenspannt met zijn beeldschone maar kwaadwaardige maîtresse, het brein is achter de moorden op de gewijde beschermers om zodoende de Dertien Heiligen in handen te krijgen.

Sarah vindt Owen Walker, en samen proberen ze het geheim van de dertien relieken te ontrafelen en de nog in leven zijnde beschermers te waarschuwen. Op de hielen gezeten door de handlangers van de duistere man en daarbovenop de politie, ontspint zich een kat-en-muisspel waarbij Sarah en Owen geen moment zeker zijn van hun leven. Ze komen er langzaam achter dat het zwaard en de andere relieken een deur dichthouden naar andere werelden die maar beter voor altijd gesloten kan blijven.



Van meet af aan word je meegesleurd in het verhaal, dat vlot wegleest en nieuwsgierig maakt naar de volgende bladzijde. Hoewel het een fantasieverhaal is, heeft het ook thrillerelementen in zich, belichaamd door het politiekoppel dat de moorden op moet zien te lossen. De moorden worden tamelijk expliciet en soms zelfs iets te gedetailleerd beschreven.

Scott is een expert in de Keltische folklore, wat het boek een extra dimensie geeft. Leuk gegeven hierbij is dat de meeste relieken die in het boek beschreven worden, nog steeds bestaan, evenals hun zogeheten gewijde beschermers. De kracht van dit boek ligt hem in mijn opinie vooral in de spanning waar je als lezer onherroepelijk ingetrokken wordt, waardoor je het boek wel uit moet lezen. De mystieke elementen die samenkomen in de ontstaansgeschiedenis van de dertien relieken geven het boek kleur en diepgang. Lichtelijk teleurstellend is de diepgang die er besteed wordt aan de diverse karakters. Er wordt een begin gemaakt met de achtergrond van Sarah, maar van enige echte ontwikkeling of uitdieping is naar mijn smaak niet echt sprake. Van Owen kom je ook niet zoveel te weten, het lijkt er op dat deze karakters enkel als kapstok dienen om de lezer door het grote verhaal te loodsen. Ook aan de personages van de duistere man en zijn maîtresse wordt niet al te veel tijd gepend. De gezichten van goed en kwaad hadden wat mij betreft scherper en gedetailleerder neergezet kunnen worden zodat het verhaal naar een hoger plan getild had kunnen worden. Om tenslotte nog maar te zwijgen van het politie tweetal, dat wel erg snel conclusies trekt en weinig toegevoegde waarde heeft in het plot.

De ontknopung zal ik hier niet weggeven, wel dat het boek een open einde heeft, hetgeen de deur open laat voor een vervolg, dat er ook zal komen. De auteurs zijn zelfs bezig met een derde deel. Hopelijk wordt er dan wat meer geïnvesteerd in de hoofdpersonages, zodat je je wat meer met hen verbonden voelt.



watleesjij.nu

Cijfer:

8



Labyrint van Johan Deseyn

door Chrissy

Oorspronkelijke titel:

n.v.t.

Uitgever:

Kramat Suspense

Jaar van uitgifte:
2012

Aantal pagina's:
491

ISBN:

9789079552863

Link/urls:

[Auteursite](#)

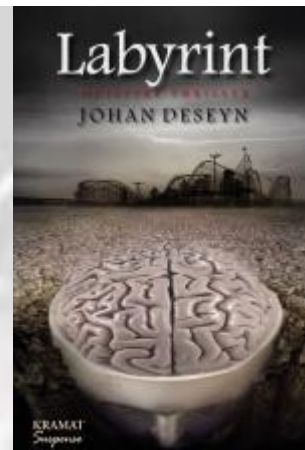
[Facebook](#)

Na het lezen van Daemonium (2010) was mijn verwachting hoog gespannen voor de volgende Duistere thriller van Johan Deseyn. Het is zijn elfde boek, en zou een verrassende combinatie van een uitzonderlijke sfeersetting en de verkenning van de donkere kanten van de mens moeten zijn, aldus de flaptekst.

Verstrikt in een verwarrend doolhof van angstaanjagende gebeurtenissen... Stanley D. Priscuss is gelukkig. Als ontwerper van exuberante kunstwerken kent hij een wereldwijd succes. Naar aanleiding van de persvoorstelling van zijn nieuwste creatie (een video-spel) wacht hem echter een verrassende vaststelling. Alles wat hij ooit heeft geschapen is niet louter uit zijn fantasie afkomstig, maar dat weet hij in het begin nog niet. Toch is het genoeg om de aandacht te trekken van wezens uit die wereld: Chirridion, dat besluit hem te laten vermoorden, en Yrroone—een vrouwelijk wezen op bokkepoten dat hem probeert te beschermen. En dat allemaal omdat Priscuss, onbewust, zijn kunst heeft gebaseerd op een bijna doodervaring in zijn jeugd, waardoor hij korte tijd heeft vertoefd in Obscurion, de moderne variant van de hel. De game Labyrinth of Hell is een vrijwel werkelijke weergave van Obscurion, waarin gruwelijke wezens deelnemen aan de Jacht, en het is niet de bedoeling dat de Aardse sterfelijken al weten waar ze straks in terecht gaan komen. In zijn zoektocht naar verduidelijking raakt hij verstrikt in een verwarrend doolhof van beangstigende gebeurtenissen. Het blijkt dat wat hij zijn hele leven voor waarheid hield slechts schijn is. De realiteit verbrijzelt alles waar iedereen in gelooft...

Ondanks de vele lovende kritieken die ik tegenkwam over het boek, vond ik het toch zeker niet makkelijk lezen—niet zoals zijn eerdere boek Daemonium dat toch wel deed. Johan's schrijfkunst trok me er deze keer niet doorheen, en ook niet snel verder naar de volgende gebeurtenis, waardoor je het gevoel krijgt te willen blijven lezen. Het werd traag omdat er zoveel details en kleine zaken werden uitgelegd en bijgehaald die voor het verhaal soms niet belangrijk waren. (advies van King: schrap wat lievelingen en kom sneller tot een conclusie!) Daardoor viel de spanning telkens even weg en dat leest gelijk een stuk minder lekker.

De aantrekkelijk lijkende mix van horror, thriller en een beetje fantasie bij de plot van het verhaal wordt wel waargemaakt als de schrijver de Obscurion wereld beschrijft. Het tart al het (on)mogelijke en is zeker heel knap in elkaar gezet. Echter is de schrijver daarin wat blijven hangen want behalve Hillman krijgt geen van de karakters voldoende diepgang om echt met ze mee te leven—en tenslotte maken zij wel het verhaal. Op plekken waar je dan juist wat diepgang verwacht als lezer, gaat het dan opeens weer over de game, de zelfgemaakte auto en zijn niet ter zake doende details weer veel te uitgebreid. Karakters acteerden ook niet altijd geloofwaardig en onlogisch, en ook dat zat dus tegen. Ook redactioneel zou het toch wat beter kunnen: uitroeptekens en de net wat te gemaakte dialogen verstoorden het al moeilijke ritme dat het verhaal heeft. Dat is jammer, want het idee dat de schrijver heeft is wel goed en getuigt van een mooie fantasie; en had heel spannend *kunnen* zijn. De plot is toch nog aardig (of was ik blij het boek bijna uit te hebben?). Wat minder decor, en wat meer verhaal en diepgang hadden het boek meer leesbaar gemaakt. Maar dat is mijn mening, en daarom scoort het niet hoger dan een 6- bij mij. Maar lees het vooral toch zelf en vorm je eigen mening.



Cijfer:

6-



De Mediator Dodenlijst van John Brosens

door Chrissy

Oorspronkelijke
titel:

n.v.t.

Uitgever:

PMA uitgeverij

Jaar van uitgifte:

2012

Aantal pagina's:

252

ISBN:

9789078840404

ook als e-book!

Link/urls:

Auteursite

Facebook

Op de fanclubdag (nov 2012) kocht ik John Brosens' zijn inmiddels achtste en nieuwste thriller: De Mediator Dodenlijst. Eerder al was ik bijzonder gecharmeerd van Project Luvarine en Zwart Fortuin, dus mijn verwachtingen waren hoog gespannen. Ik ben niet teleurgesteld!

Roelof Zijldijk, van 31 jaar, is een literair auteur met fikse schulden en hij werkt als interviewer/fotograaf voor de Rotterdamse regiokrant De Havenloods en hij rijdt twee dagen per week als taxichauffeur voor zijn vriend Salomo Wijnvreugd. Dan overlijdt zijn Oom Wiebo (ook wel OW genoemd), het enige familielid met wie hij omgaat. Hij treft hem op een middag dood aan in diens huis en hij moet alles wat daarbij komt kijken ook nog eens afhandelen op het moment dat Marjolie van Goor, oud-minister van Justitie, heeft besloten om een autobiografie te laten schrijven die op korte termijn af moet zijn. Toch zet hij zijn twijfels bij de dood van zijn oom, als hij hoort dat er meer mensen op dezelfde wijze zijn overleden, als er net een onbekende in een blauwe jas is langs geweest. Mede door zijn huurachterstand neemt hij de schrijfkus aan, en ingesproken tapes en notities worden aangeleverd. Maar Roelof trekt ook zelf op onderzoek uit en komt zaken op het spoor die de ex-politica liever stil houdt. De lezer ontdekt dat Roelof wordt gemanipuleerd. Door zijn schuldenlast lijkt hij een kneedbaar slachtoffer om een kritiekloze autobiografie van redelijk niveau te produceren. Maar als hij, eigenwijs als hij is, hardnekkig eigen initiatieven blijft ontplooiën volgen er harde maatregelen. Zijn vriendin Manuela (en dochter van Salomo) verdwijnt. Roelof moet kiezen: gaat hij voor geld of integriteit? Trotseert hij de oud-minister en de machtige kliek uit de Haagse kringen? Kan hij Manuela vinden en bevrijden?

De uitgebreide flaptekst nodigde me al uit voor een gezellige leespartij. Nog geen hoofdstuk verder was ik al geïntrigeerd—een beetje door het verhaal, maar meer nog door de geweldige pakkende schrijfstijl van Brosens. En nog een hoofdstuk verder had ook het verhaal me te pakken. Hoe krijgt hij dat zo snel voor elkaar? Bijzonder vind ik zijn vlotte stijl van schrijven: begrijpelijk, lekker tempo, er gebeurt telkens weer wat nieuws, geen oeverloos gekabbel maar recht-zo-die-gaat (met natuurlijk af en toe die onverwachte bocht) in een geweldige cadans naar de plot. *ZALIG* gewoon! De karakters zijn erg goed uitgewerkt. Je ziet baas Salomo Wijnvreugd en zijn vrouw gewoon voor je; ondanks dat zij niet de hoofdpersonen zijn, maar wel belangrijk, is er voldoende aandacht aan hen besteed. Je leeft mee met Roelof en Manuela; kunt je helemaal indenken hoe hij er bij zit aan zijn bureautje bij de Havenloods, en je ziet ze gewoon samen arm in arm door de straat stappen—en dat komt niet omdat ik Rotterdam toevallig een beetje ken en me een voorstelling kan maken van de omgeving. Ook als je daar onbekend bent zie je ze echt gewoon voor je. Samen met hen vraag je jezelf af wat de dood van Oom Wiebo te maken heeft met de biografie die Roelof moet schrijven. Binnen drie minuten heb je al een hekel aan de politica Marjolie van Goor die zichzelf zo geweldig vindt dat ze de mensheid haar biografie niet wil onthouden. *DAT* is de schrijfkunst van John. En dat is, als lezer van een lekkere thriller/detective precies wat je wilt: meegesleurd worden. Nou ja... wat je wilt... ik kon gewoon niet stoppen met lezen en het heeft me twee slapeloze nachtjes opgeleverd, maar dat zegt eigenlijk alleen meer over de mooie kwaliteit van het verhaal.

Als ik zo de recensies die in BOEK en op Crimezone gegeven zijn mag geloven, mag de kleine PMA uitgeverij wel oppassen dat Brosens niet voor hun neus wordt weggekaapt door een van de grotere zoals Luitingh. En terecht! Duidelijk is dat ze het helemaal met me eens zijn: dit is een geweldig lekkere thriller die je echt gelezen moet hebben!



Cijfer:

9.5



Lucky Quarter



Deze keer in Lucky Quarter de antwoorden van:

Jildau de Vries

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukswartje, of gelukshoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adressenbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons Maandelijks Mailing Magazine te ontvangen heeft door die inschrijving kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres. Je maakt bovendien ook nog kans op een prijs. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Jildau wilde graag een 22-11-1963, en toevallig hadden wij er nog een. Die komt zo snel mogelijk naar je toe!

Hoe lang ben je al King-fan, **Jildau** en hoe is dat zo gekomen?

Ik ben fan vanaf mijn 17e. Mijn eerste aanraking met King was in het vliegtuig naar Gran Canaria met het boek Thinner en sindsdien ben ik helemaal verkocht! Ik ben daarna meer boeken gaan zoeken van hem en tot nu toe vind ik de meeste geweldig.

Werk/School:

Ik werk met mensen met een PGB in een thuissituatie, heb 3 kleine kids en ben dus ook huismoeder.

Leeftijd: 35 jaar

Woonplaats: Drachten

Wat is je favoriete boek en waarom?

Mijn favo boek... dat zijn heel veel. Maar tot nu toe Duma, omdat het zo mooi geschreven is en ik er helemaal in verdrink. Geweldig!! Ik verbaas me er steeds over hoe heel veel boeken met elkaar te maken hebben zoals Harten in Atlantis en de Donkere Toren serie. En Rosie was ook een heel mooi boek wat ook in diezelfde lijn zat. Ik blijf telkens naar een nieuw boek uitzien.

Wat is je favoriete film en waarom?

De stand was de eerste film die ik van de King zag en heb er daarna natuurlijk veel meer gezien maar mijn favoriet is Harten in Atlantis omdat er zoveel verhalen aan verbonden zijn. Natuurlijk is de Green mile ook een van mijn favorieten en Rose Red vind ik ook erg mooi. Op dit moment ben ik de serie Kingdom Hospital aan het terugkijken en die is ook super!

Verzamel je boeken of films van Stephen King? Zo ja: hoe groot is je verzameling?

Ik verzamel de boeken tot een bepaalde hoogte, ik hoef niet alle uitgaven en ik geloof dat ik de meeste wel heb nu. Ik heb er ongeveer 75 nu.

Welk boek of film ontbreekt er nog in je verzameling?

Ik wil er nog wel paar graag hebben zoals 22-11-1963, maar daar ben ik helaas nog niet aan toegekomen omdat ik 3 kleine kids heb en dus helaas niet altijd aan lezen toekom.

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen?

Ik ben met de fanclub in aanraking gekomen door te googelen, en ik vind het geweldig om Kings Things elke keer te ontvangen; geweldig nieuws elke keer!

Welke andere schrijver(s) lees je graag?

Dean Koontz, Tess Gerritsen en Karin Slaughter.

Wat zou je graag eens zien gebeuren t.a.v. Stephen King en/of de fanclub?

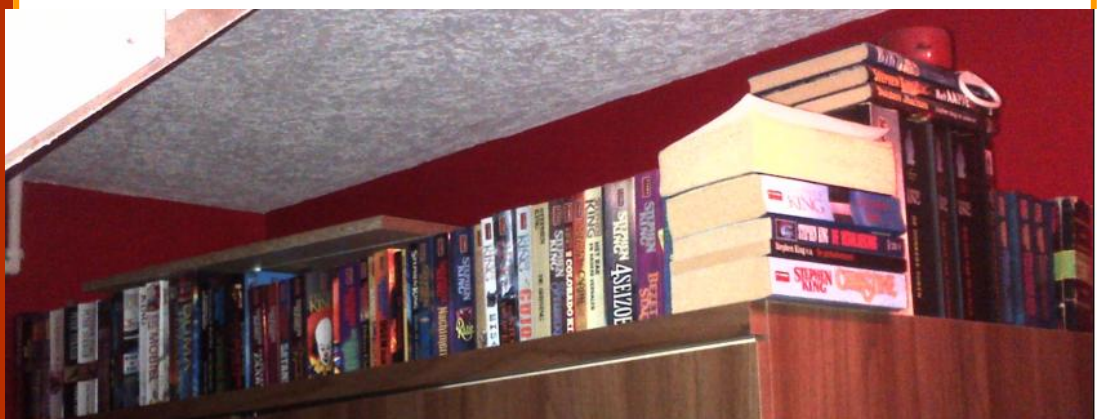
Sja, zoals iedereen zegt: ik hoop dat King eens naar Nederland komt!

Als je SK één vraag mocht stellen, wat zou je dan willen weten?

Hoe krijg je het voor elkaar om al die verhalen die met elkaar te maken hebben, zo mooi met elkaar te verbinden?? In 1 woord WAUW!

Heb je nog tips of suggesties?

Ik kijk elke keer uit naar Kings Things dus nee, super ga zo door !



Zwart

Na drie bollen keek hij me met wijd open ogen aan. “Zag je dat?” De blik in zijn ogen deed me verstarren en maakte dat ik nergens anders naar durfde te kijken. Ik wist zeker dat hij gek was geworden. Zijn ogen leken te groot voor zijn gezicht en.... ze veranderden. Zijn pupillen verwijdden zich en slokten hun irissen op totdat deze weinig meer waren dan blauwe cirkeltjes rond twee diepe, zwarte poelen vol waanzin.

“Wat is er?” Mijn stem niet meer dan een hees gefluister.

“Ik zie.... de eeuwigheid.”

Het drong tot me door dat hij een hartaanval moest hebben en ik pakte hem bij zijn schouders. Ik bracht mijn gezicht dicht bij het zijne, al omklemde de angst mijn hart bij het zien van die duisternis. Even dacht ik het ook te zien, de eeuwigheid, in die ogen. “Sjaak, wat is er?” De paniek deed mijn stem overslaan. “Ga je dood?” Zelfs in die situatie was ik me er pijnlijk van bewust hoe idioot die laatste vraag klonk, maar het was de enige vraag die op dat moment een antwoord behoefde.

Hij schudde afwezig zijn hoofd en duwde me weg. Hij keek naar de grond en staarde in het kleine gat. Hij begon onverstaanbaar te mompelen. Ik stond als versteend naar hem te kijken en schrok toen de bloembol, die hij had willen planten in het gat waarin hij nu staarde, met een plof op de grond belandde. Zijn gemompel werd iets luider en ik kon losse woorden onderscheiden.

“.....wereld.....zo mooi.....die kleuren.....”

Ik wierp een voorzichtige blik in het gat en zag iets wat ik nooit zou kunnen beschrijven, begrijpen of vergeten. Het was daarin volkomen duister, maar tegelijkertijd vol kleur. De kleuren verdwenen telkens als ik mijn blik erop fixeerde, om vervolgens weer te verschijnen vanuit het zwarte vacuüm. Het was alsof het Al en het Niets met elkaar wedijverden in een onwaarschijnlijke wervelstorm. Ik was erdoor gebiologeerd en wilde mijn blik niet afwenden. Het gat werd groter en ik voelde het aan mijn geest trekken als een magneet. Het duister besloop me terwijl ik het recht in de ogen keek, het gaf me het gevoel dat ik er thuishoorde, daar in die onbekende diepte. Maar de waanzin.... die verschrikkelijke waanzin! Ik kneep mijn ogen stijf dicht en deinsde met een schreeuw van afschuw achteruit. Ik struikelde over een emmer met bloembollen en belandde hard op mijn achterste. Ik opende mijn ogen en zag dat Sjaak nog steeds gehypnotiseerd naar de grond keek terwijl de bollen over het terras rolden. Ik stond met trillende benen op en zag dat het gat in de grond niet groter was dan voorheen. Ik wist zeker dat ik het had zien groeien, had zien uitzetten, maar besepte dat het niet zo was geweest. Het kón niet zo zijn geweest. Het was niet echt.

Het was niet echt. Dat zou men later nog vaak tegen me zeggen. Het was niet echt. Maar die keer in de tuin, toen ik het tegen mezelf zei bij de aanblik van mijn man die in de omnevelde ochtendzon naar een gat in de grond stond te staren, zou de laatste keer zijn. Want wat daarna zou komen was geen verbeelding, geen verzinsel, geen hersenschim. Ik heb alles gezien, het was echt. O lieve hemel, het gebeurde écht!

Ik zette een paar wankele stappen naar Sjaak toe, ik wilde hem daarvandaan hebben. Ik strekte net mijn armen naar hem uit toen zijn lichaam plotseling een voorwaartse beweging maakte, alsof een onzichtbaar koord hem aan zijn middel vooruit rukte. Ik zag hoe de kleuren zich uitstrekten om hem te pakken, als verschrikkelijke, prachtige, grijpende zonnestralen. Ze omhulden hem in een gloed die nog het meest deed denken aan een regenboog. Heel even werd ik beneveld door de schoonheid, in al die jaren had ik mijn man nooit zo mooi gezien, zo vredig. Hij was prachtig. Toen voelde ik de hebbelijkheid van iets dat sterker was dan ik. Die enorme onbekende kracht vervulde me van het besef dat mijn man mij ontstolen zou worden terwijl ik hulpeloos toekeek. Met een wanhopige kreet stootte ik mijn lichaam naar voren. Ik dacht dat ik

op tijd was, dat ik hem daar weg zou trekken en we veilig zouden zijn. Mijn vingertoppen raakten zijn arm, maar voordat ik hem vast kon grijpen gleed ik onderuit. Ik probeerde rechtop te gaan zitten en zag dat ik helemaal niet uitgegleden was. Mijn onderbenen waren in de grond verdwenen. Of eigenlijk was het de grond die verdwenen was. Ik staarde recht in het duister en voelde die vreselijke gulzigheid in mijn geest, trekkend, dwingend, vretend. Ik wierp mijn lichaam op de grond en sleepte mezelf naar de veiligheid. Toen ik me omdraaide zag ik dat het Sjaak gegrepen had, hij daalde in het gat neer. Ik schreeuwde naar hem dat hij zich moest verzetten, zich ergens aan vast moest grijpen. Ondanks mijn angst dwong ik mijn lichaam weer voorwaarts.

De schrijfster van het verhaal 'Zwart' is Bo-Ann Bosman, 26 jaar, samenwonend met Theo in Edam. Ze heeft twee kids: Jeff (7) en Marilyn (3). Pony Cassey (24) geniet van haar pensioen. Cassey en Bo-Ann zitten al 13 jaar aan elkaar vastgeroest, daar gaat Bo-Ann elke dag naar toe.



Zwart - vervolg

© Bo-Ann Bosman



Vanaf de rand van het zwarte gat probeerde ik hem vast te pakken, maar ik kon er niet bij. Ik zou hem eruit kunnen trekken, als hij alleen maar zijn hand naar me uit zou steken. Ik schreeuwde naar hem, maar hij hoorde me niet. Met een uitdrukking van volkomen tevredenheid op zijn gezicht zakte hij weg. Hij was verdwenen en waar het kolkende Niets was geweest was nu alleen nog het kleine gat dat ik die ochtend zelf had gegraven.

Ik sprong op en rende de poort uit. Ik weet niet meer waar ik naartoe rende, of naar wie, ik was me van niets anders bewust dan van mijn eigen onophoudelijke geschreeuw.

Het zwart ging over in het rood van daglicht dat door je oogleden schijnt. Ik had een barstende koppijn. Met moeite opende ik mijn ogen tot niet meer dan spleetjes, het licht was amper te verdragen. Ik tilde mijn hoofd een beetje op en zag witte muren en gordijnen. Ik sloot mijn ogen weer en liet mijn bonkende hoofd terugzakken in het kussen. Een kussen. Ik besepte dat ik op een bed lag en merkte nu ook het dunne laken op dat mij tot mijn borst bedekte. In plaats van mijn kleren had ik een lelijke nachtjapon aan.

Ik jammerde in gedachten. Mijn hoofd, mijn arme hoofd. Ik bracht mijn hand naar mijn gezicht. Althans, dat probeerde ik. Iets onder het laken hield me tegen. Ik probeerde mijn andere arm. Ook niets. Ik was slaperig geweest, maar nu was ik klaarwakker. Ik wriemelde met mijn armen, ze waren bij de polsen vastgebonden aan het bed. Ik voelde het bloed naar mijn hoofd stijgen en kreeg het snikheet. Ik rukte verwoed aan de riemen, maar deze maakten geen aanstalten om losser te gaan zitten of te breken. Om rechtop te kunnen gaan zitten, probeerde ik mijn benen op te trekken. Muurvast. Tranen biggelden over mijn wangen en vermengden zich met mijn zweet. Luid snikkend smeekte ik de riemen om mee te geven, wat ruimte te schenken. Als ik maar één hand los kon krijgen... Maar de houdgreep was meedogenloos. Mijn gejammer ging over in geschreeuw. De deur vloog open en er rende een jonge vrouw in wit uniform naar binnen, recht op mij af. Ik zag dat ze een injectienaald in de aanslag had en stopte abrupt met schreeuwen. "Nee, niet doen! Ik ben al rustig." De verpleegster ontspande en liet de hand met de naald langzaam zakken. Ik keek langs haar heen door de open deur en kon nog net de hoek van een balie zien. Mensen liepen voorbij en wierpen nieuwsgierige blikken naar binnen. Ik keek weer naar de vrouw. "Sorry, ik werd wakker en wist niet waar ik was. Wat doe ik in het ziekenhuis?"

De verpleegster keek me ongemakkelijk aan en forceerde een glimlach. "U bent niet in het ziekenhuis, dit is de Heyman Kliniek."

"Het gekkenhuis?"

"Dat zijn uw woorden, maar wij huisvesten hier mensen die wat in de war zijn, ja. U bevindt zich momenteel op de gesloten afdeling. U was dusdanig overstuur dat u een gevaar vormde, vooral voor uzelf. Vandaar de riemen. Helaas moesten wij u een sterk kalmerend middel toedienen, u zult wel hoofdpijn hebben." Ik knikte en ze zei: "Ik zal wat paracetamol voor u halen en de dokter vragen of ik u los mag maken." Ze liep richting de gang. Halverwege draaide ze zich om en hield de injectienaald omhoog. "U heeft geluk dat u op tijd kalmeerde, anders had ik u nog meer van hetzelfde moeten geven. Je gaat heerlijk onder zeil, maar als je wakker wordt weet je niet waar je bent en is je hoofd net een blok beton."



Het daagde me dat ik helemaal niet wist wat er gebeurd was. "Wat doé ik hier eigenlijk?"

De verpleegster aarzelde. "Uw burens belden de hulpdiensten toen u schreeuwend over straat rende. De politie kwam, maar omdat de agenten u niet in bedwang konden houden moesten wij komen. Uw pupillen waren behoorlijk groot, we wachtten de drugstest nog af. Ik weet niet wat u ingenomen heeft, maar het was goed mis. U was flink aan het trippen, als ik het zo mag zeggen." Ik schudde stellig mijn hoofd en dacht na. Het leek alsof er iets was, een herinnering die zich verborgen hield. Ik keek haar niet-begrijpend aan. De blik in haar ogen werd waakzaam. "U riep iets over uw man en een gat waarin hij was verdwenen, mevrouw."

Mijn geheugen kwam terug met een donderslag en dwong de beelden voor mijn geestesoog. De kleuren, de bloembollen die over de grond rolden, Sjaak die me aankeek met die ogen, die afschuwelijke ogen. Ik keek de vrouw smekend aan terwijl de paniek mij overmeesterde. "U moet me geloven. Alstublieft, u moet me helpen." Met elk woord hoorde ik meer hysterie in mijn stem, maar ik kon er niets aan doen. Mijn ogen vulden zich weer met tranen. "Het kwam uit de grond, de duisternis! En al die kleuren.... ze pakten hem vast en sleurden hem mee! Ik had hem bijna! Bijna!" De verpleegster kwam weer op mij toe gerend, en in de deuropening verzamelden zich mensen in witte jassen.

Zwart - vervolg

© Bo-Ann Bosman

Ik was me weer bewust van de geheven injectienaald, maar deze keer stopte ik niet. Ik rukte uit alle macht aan de riemen en begon te gillen. “Nee, nee, help me nou! Het is echt waar! Nee!” Dat laatste woord eindigde in een lange, hoge gil. Zwart.

Er waren nog vier van dit soort episodes, allemaal volgens hetzelfde recept: ik werd wakker en was compleet de weg kwijt, iemand vertelde me dat mijn man weg was, mijn geheugen kwam terug en maakte me gek, ik kreeg een dosis gif ingespoten. Toen ik voor de zesde keer ontwaakte waren mijn herinneringen er wel. Eerst zwak, maar na een paar minuten zag ik duidelijk wat er was gebeurd. Emoties gierden door mijn hoofd, maar ik beheerste me. In plaats van te schreeuwen, deed ik mijn verhaal rustig. Ze geloofden er geen woord van, maar spoten me niet meer plat. Ze wezen me een hotelkamerachtige ruimte toe met televisie en radio. Ik kreeg op twee punten gelijk. Ten eerste was mijn drugstest negatief. Ten tweede was mijn man weg. Het enige bewijs dat mijn verhaal staaft, waren de bloembollen die door mijn tuin lagen verspreid. En natuurlijk het gat. Beide bewezen echter alleen maar dat we in



de tuin aan het werk waren geweest, het feit dat ik volhield dat dit de stille getuigen waren van Sjaak's verdwijning maakte dat ik voor gek werd verklaard. Niemand had hem gezien, zijn bankpas lag nog thuis, er waren geen sporen van een misdrijf. Uiteindelijk werd besloten dat hij van de aardbodem leek te zijn verdwenen, maar nog altijd werd ik niet geloofd. Al is dat laatste niet helemaal waar. Er waren welgeteld twee personen die wél geloofden wat ik vertelde, beiden op hun beurt waren ook onder behandeling vanwege waanbeelden. Ze waren de enige twee in de kliniek die net als ik waren, min of meer. Als eerste was daar Leonie, een jonge vrouw met lang blond haar. Ongeveer een jaar geleden moest ze in het ziekenhuis bevallen van haar eerste kind. Tijdens de bevalling verscheen er een heldere lichttunnel in het plafond boven haar en zag ze de geest van haar baby daarin opstijgen en verdwijnen. Op datzelfde moment constateerde de verloskundige dat het hartje niet meer klopte. Leonie bracht een dood kind ter wereld, een zoon. Die nacht sloop ze van haar zaal terug naar de verloskamer. Toen de verpleegsters op het kabaal afkwamen, had ze de plafondplaten boven het bed stukgeslagen met een kruk. Tijdens de begrafenis moesten haar vriend en ouders haar ervan weerhouden het kistje open te trekken. Een week later, toen ze alleen thuis was, belden de bovenburen de politie wegens overlast. Leonie probeerde met de scherpe kant van een hamer een gat in het plafond te hakken terwijl ze de naam van haar zoon schreeuwde. Sindsdien zat zij hier en had de vader van haar kind zijn geluk bij een ander gevonden.

Verder was daar David. Hij was ergens in de twintig, maar kwam al in de kliniek vanaf zijn dertiende. Hij had zijn zusje ontvoerd zien worden door een ruimteschip en na jaren van therapie vertelde hij nog altijd hetzelfde verhaal. Omdat hij normaal functioneerde in de samenleving en niet werd beschouwd als een gevaar, hoefde hij alleen twee keer per week naar de kliniek te komen voor therapie.

Ongeveer een maand na mijn opname werd ik geïntroduceerd in de praatgroep bestaande uit mijn twee lotgenoten en een therapeut. Ik deed mijn verhaal en huilde. Die eerste sessie verloor ik mezelf wederom bijna in mijn wanhoop. Ik kon niet vertellen over die gekleurde duisternis zonder in paniek te raken, ik kón het gewoon niet. Mijn lichaam begon te beven en ik probeerde tevergeefs door de stortvloed van tranen heen te praten, zodat ik een onverstaanbaar gewauwel voortbracht. Ik stond op het punt door het lint te gaan toen David zich naar me toe haastte en bij mijn stoel knielde. Hij pakte me stevig bij mijn schouders vast en dwong me hem aan te kijken. “Luister naar me!” De indringende blik in zijn ogen maakte me stil. “Je móet rustig worden, hoor je me? Kalm aan nu. Als je gaat lopen schreeuwen spuiten ze dat spul weer in je. Wil je dat soms?”

Ik herinnerde me de voorgaande keren dat ik wakker was geworden alsof ik door een vrachtwagen was overreden en schudde mijn hoofd.

“Oké, houden zo.” Hij stond op, gaf me een goedmoedig klopje op mijn schouder en liep weer naar zijn stoel. De therapeut wierp hem een geërgerde blik toe, maar slaakte daarna toch een zucht van dankbare opluchting. Ze reikte me een doos tissues aan en ik nam een handvol om mijn neus te snuiten en mijn tranen te drogen. De therapeut wachtte tot ik klaar was met mijn gesnotter en besloot toen dat het voor vandaag genoeg was geweest. Zij bleef achter met haar aantekeningen voor de volgende groep, wij liepen gedrieën de gang op waar ik tot mijn opluchting een prullenbak zag staan waarin ik mijn snotpapier deponeerde. Een verpleegster kwam om de deur voor David open te doen, waarbij ze ons verzocht afstand te nemen. Het mocht toch niet gebeuren dat twee krankzinnigen als wij de benen zouden nemen. David aarzelde en zei toen: “Ik zou jullie wel mee willen nemen, maar dat mag niet. Maar we zien elkaar over twee dagen weer, goed?” Leonie knikte automatisch en ik nam aan dat dit hun vaste afscheid moest zijn. David zocht mijn blik en gaf een kort knikje. “Ik geloof jou wel.” Met die woorden liet hij ons achter. Ik moest weer huilen, dit keer van opluchting.

Zwart - vervolg

© Bo-Ann Bosman



Een week later, na de derde sessie, zat ik met Leonie op haar kamer aan een kleine tafel bij het raam. Het bewijs van haar gestolen moederschap stond op het nachtkastje in de vorm van een ingelijste echo. Leonie zag me ernaar kijken, en vroeg: “Wat vind jij er eigenlijk van?”

Ik keek haar verbaasd aan. “Hè, wat? Waarvan?”

“Van mijn verhaal.”

“O, dat.” Ik keek weer naar de echo. “Jouw verhaal is net zo vreemd als het mijne, dat vind ik ervan.”

Naast me hoorde ik Leonie grinniken, dat deed me goed. Ze was een somber meisje. Ze was natuurlijk een vrouw, maar het leeftijdsverschil was groot en voor mij was ze nog maar een meisje.

“Hoe zag het eruit, die lichttunnel?”

“Dat is moeilijk uit te leggen,” antwoordde ze. “Het was er wel, maar tegelijkertijd ook niet. Ik kon het plafond nog wel zien, maar toch verdween er een tunnel in.”

Ik dacht aan wat ik zelf gezien had en knikte. Het viel me op hoezeer onze verhalen op elkaar leken. Er was echter één groot verschil: Leonie wist dat haar kind dood was, ze had het lichaam begraven. Ik had geen idee waar mijn man was. Leonie leek mijn gedachten te lezen. “Is je man ontvoerd, net als David’s zusje?”

“Weet ik veel. Ik heb nou niet bepaald een theorie paraat over hoe mijn man spoorloos kon verdwijnen in een gat van amper tien centimeter doorsnee.” Leonie sloeg beschaamd haar ogen neer en ik had meteen spijt van mijn snibbige antwoord. “Sorry, Leo, ik bedoelde het niet zo. Ik word er gewoon helemaal gek van. Ik word steeds geacht uit te leggen hoe hij op die manier kon verdwijnen, en als ik dat niet kan moet dat mij ervan overtuigen dat het allemaal verbeelding was. Ze doen allemaal alsof ik gek ben, alsof wij gek zijn, en dan vinden ze het vreemd dat we niet beter worden.”

“Nou, je bent hier amper twee maanden en...”

Ik onderbrak haar: “Leo, jij zit hier al een jaar. Een j  ar! Je mag niet eens op verlof omdat ze bang zijn dat je weet ik veel wat uitvreet. En ze houden je vast tot je toegeeft dat je het allemaal verzonnen hebt, dat je hersenen een loopje met je namen en dat je écht niets gezien hebt.”

Ik zweeg. Ik zag aan Leonie’s gezicht dat ik te ver was gegaan, maar ik zag ook dat ze wist dat ik gelijk had. “Waarom doe je niet gewoon alsof?” vroeg ik haar. “Dan z  g je toch gewoon dat het niet echt was?”

“Waarom doe jij niet alsof?” kaatste ze terug.

Ik dacht even na en zei toen: “Omdat ik zeker ben van wat ik gezien heb. Als ik ga toegeven dat het allemaal niet waar was.... Ik ben bang dat ik het dan zelf ga geloven en daarmee Sjaak in de steek laat. Iemand moet erkennen wat er met hem is gebeurd, ik ben de enige die dat kan. Ik ben het hem verschuldigd, denk ik.”

Ik voelde de tranen achter mijn ogen prikken, Leonie pakte mijn hand vast. We huilden samen.

De maanden kropen voorbij, een aaneenschakeling van nutteloze therapieessies en achterdochtige blikken van het personeel in de kliniek. Leonie kreeg twee keer per maand bezoek van haar ouders, maar hun nimmer aflatende pogingen om haar in te doen zien dat ze het zich allemaal verbeeld had zorgden ervoor dat elk bezoek eindigde in een hardnekkig stilzwijgen van beide kanten. Het hoogtepunt van dat jaar was dat Leonie haar ouders naar me toe duwde en riep: “Mama, papa, dit is Ellen en die heeft bijna precies hetzelfde meegemaakt als ik! Haar man is verdwenen in een gat in de grond en dat is w  ar, want hij is nooit gevonden! Toch, El?”

Ik grijsde naar haar ouders en zei: “Ja, bijna precies, Leo.” Ik wierp haar een melige blik toe en we schoten allebei in de lach.

Haar ouders keken me aan alsof ze water zagen branden, vol afschuw en ongeloof, en niet te vergeten behoorlijk slecht op hun gemak. Ze staarden me aan alsof ik gek was, en voor het eerst na al die maanden kon het me niets schelen. Zonder een woord te zeggen liepen ze weg, wij bleven grinnikend achter. We hadden die dag therapie en toen David aan kwam lopen grinnikten we nog steeds. Hij grijsde. “Jullie zitten mij toch niet uit te lachen, hoop ik!”

“Altijd, David, altijd!” riep ik en we lachten met zijn drieën. We liepen de therapiezaal in, waar onze therapeut al zat te wachten. Ik vertelde David wat er gebeurd was. “Je had erbij moeten zijn, echt waar,” kirkte ik. “Ik zie het al voor me: mama, papa, dit is Ellen en haar man is door de grond gezakt! En dit is David, zijn zusje is meegenomen door een ruimteschip! Maar we zijn niet gek, hoor!” We proestten het uit. De therapeut keek geamuseerd toe. We gingen nog nahikkend zitten en wachtten op onze therapie.

“Wat een gezelligheid,” begon ze. “Maar even serieus, dit zou een doorbraak kunnen zijn. Dat jullie hier zo komisch over kunnen praten, betekent dat misschien dat jullie visie op wat jullie menen te hebben gezien is bijgedraaid? Ik denk dat voor jullie de tijd rijp is om hardop te erkennen dat die dingen eigenlijk niet gebeurd zijn, heb ik dat juist?”

“Nee,” zeiden we in koor.



VOLGENDE MAAND HET EINDE!

Colofon



Handig om te weten

www.stephenking.nl

[Het nieuws](#)

[Contact](#)

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Het Forum](#)

[Facebook](#)

Kings Things
(Eind) redactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online.

Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat voor 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans kunnen worden voorzien van alle nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2.5 miljoen hits en trekt ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts een van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King fans. Elke 18 maanden wordt er een fanclubdag of dollarbabydag georganiseerd, er is een forum en een chat en via de mailing kunnen we alle Stephen King fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors. En allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren! Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze [eigen fanclubwinkel](#), [via Free Record Shop](#), [ebook.nl](#), [de Slegte](#), [Boekentip.nl](#), [ECI](#), [Bruna](#) of het [boekwinkeltje van Stephen King Fans](#) levert de fanclub een percentage op, als je ze via [deze pagina](#) op onze website besteld!

Help ons en stort een bedrag naar keuze naar NL76AB-NA0575050209 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.